

Filmaaja

FILMI- JA VIDEOKUVAAJIEN LIITTO RY
FILM OCH VIDEOAMATÖRFÖRBUNDET

HEIKKI MÄNTYLÄLLE UNICAN
KULTAINEN ANSIOMITALI

ALIISA
RANTASELLE
PRONSSIA
UNICASTA

UNICA 80. FESTIVAALI S 4-7

Suceavan elokuvakerholaiset S 9

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	3
Unica 80. festivaali	4-7
Juryn kokemuksia	8
Suceavan elokuvakerholaiset	9
Heikki Mäntylälle Unican kultainen ansiomitali	10-11
Sinisen meren elokuvajuhla	12-13
Tikku-ukoista elokuvaksi	14-15
Yhteystiedot	16

SINISEN MEREN ELOKUVAJUHLA S 12-13

TIKKU-UKOISTA ELOKUVAKSI

JULKAISIJA:

Filmi- ja Videokuvaajien Liitto ry
Film- och Videoamatörförbundet ry (FVL)

TOIMITUS:

Pentti Kemppinen

KANNEN KUVAT:
Hamid Al-Sammarraee

TAITTO:
Hamid Al-Sammarraee
www.3heditointi.fi

Hyvät harraste-elokuvaajat!

Unican 80. filmifestivaaleille Tšekin Blanskoon osallistui 27 maata, 25 Euroopasta ja lisäksi Tunisia ja Etelä-Korea. Pääsarjassa esitettiin viikon aikana 134 elokuvaa. Suomi pääsi vuoden tauon jälkeen jälleen mitaleille, sillä nuorten sarjassa **Aliisa Rantanen** saavutti pronssimitalin elokuvallaan Serenity. Minuuttisarjan suomalaiset elokuvat eivät päässeet alkukarsinnasta jatkoon.

Blansko on pieni kaupunki Tšekin eteläosassa. Itse kaupungista ei jäänyt paljonkaan kerrottavaa, koska bussimatkat hoteleista festivaalipaikkaan ja takaisin veivät päivittäisestä ajasta suurimman osan eikä jäänyt aikaa muuhun kaupunkiin tutustumiseen. Bussiretkillä tosin saimme jonkunlaisen kuvan Blanskosta ja sen ympäristön maisemista. Onnittelut Helsingin Filmi- ja Videokuvaajien jäsenelle **Heikki Mäntylälle**. Hänelle on myönnetty tämän vuoden Unica-mitali. Heikki Mäntylä on ollut ahkera elokuvantekijä jo vuosikymmenien ajan. Hänen monia elokuviaan on nähty SM-kilpailuissa ja Unicassa. Hänestä on tarkempi juttu toisaalla tässä lehdessä.

Erityisesti festivaalista jäi mieleen tuomariston ammattimainen ja tasavahva ote esitetyistä elokuvista. Viimeisen esitetyn elokuvan nähtyään tuomaristo kokoontui omaan kokoukseen. He valitsivat noin 25 prosenttia elokuvista lauantain julkiseen käsittelyyn ja äänestyksiin. Tähän käsittelyyn valitut elokuvat saivat vähintään kunniakirjan ja lauantain äänestyksissä ratkaistiin pronssi-, hopea- ja kultamitalisijat.

Minuuttisarjan sijoitukset ratkaisevat paikalla oleva yleisö. Se on aivan erilainen kilpailu kuin pääsarjan kilpailu, koska tuloksiin vaikuttaa suuresti festivaaliyleisön kansallisuus, miten paljon heitä on paikalla. Oman maan kannattaminen on yleensä hyvin näkyvää.

Festivaalin yhteydessä järjestetään aina yleiskokous. Tänä vuonna kokouksessa päätettiin seuraavien vuosien järjestäjämaista. Ensi vuonna festivaali järjestetään Hollannin Zeistissa, seuraavana vuonna Iso-Britannian Birminghamissa ja sitten Puolassa.

Tänä vuonna käytettiin toista kertaa uutta sarjajakoa.

- Nuori Unica-sarjaan kuuluvat 25-vuotiaat tai sitä nuoremmat elokuvan tekijät, jotka ovat minkä tahansa alan kokopäiväisiä opiskelijoita, mutta eivät elokuva-alan koulutuksessa.
- Elovakoulujen opiskelijat -sarja on tarkoitettu henkilöille, jotka opiskelevat elokuvantekoa.
- Pääsarjaan kuuluvat kaikki muut ei-kaupalliset elokuvat.

Toivoisin myös suomalaisten elokuvantekijöiden tulevan itse Unica-festivaaleille Hollannin Zeistiin.

Pentti Kemppinen
puheenjohtaja

Unican 80. festivaali

Unica-tapahtuma oli yhdessä vanhimmista elokuvateattereista

Krtinyn kaupungissa vierailtiin Santinin kirkossa

Blansko kokosi elokuvan ystävät

Teksti: Hilkka Kemppinen
Kuvat: Pentti ja Hilkka Kemppinen

Harraste-elokuvan ystävät nauttivat tällä kertaa Euroopan, Etelä-Korean ja Tunisian 'filmisadosta' Tšekin Blanskossa. Viikon aikana katsottiin aamusta myöhäiseen iltaan elokuvia, mutta ehdittiin perinteen mukaisesti myös jännittäville retkille tämän historiallisen Määrin maakunnan vuorten huipulle ja uumeniin. Elokuvan tulevaisuuteen panostettiin järjestämällä nuorten elokuvatyöpaja, osanottajia lähes 20.

Blansko sijaitsee Euroopan 'sydänmailla' Tšekin tasavallassa melko lähellä Brnon kaupunkia. Blansko on kokenut Euroopan historian vaiheet ihmisasutuksen alkuhämärästä asti. Karstivuoriston luolissa ovat asuneet paleontologisen ajan luolakarhun ja mammutin metsästäjät, myöhemmin alueen rautamalmi houkutteli sekä yritteliäitä asukkaita että monenlaisia valloittajia. Blanskon asukkaita ovat kurmoittaneet vuoroin tataarien hyökkäys v. 1241, Ruotsi-Suomen hakkapeliitat v. 1645 ja 1900-luvun maailmansodat. Rautakäivokset ja -valimot sekä monenlaiset käsityöläiset, myllyt ja tuottoisan maaperän viljelys ovat aina nostaneet kylän, sittemmin kaupungin ja ympäristön jaloilleen. Pienehköissä kaupungeissa festivaalijärjestelyt tulevat halvemmiksi kuin suurissa. Pienten kaupunkien etuna ovat myös mahtavat vapaaehtoiset, jotka osallistuvat järjestelyihin suurkaupunkilaisia innokkaammin – kiitos mukavat blanskolaiset!

Elokuva on hyvä ilmapuntari

Unica-festivaalien merkkivuodesta huolimatta viikon anti ei ollut aivan yhtä runsas kuin tavallisesti. Elokuvia sinänsä oli yhtä paljon kuin ennenkin, mutta aivan korkein huippu sekä fiktiössä että varsinkin dokumenteissa oli melko ohut. Mitalistit toki erottuivat massasta selvästi. Joka vuosi on kuitenkin kiinnostavaa, miten jotkin aiheet nousevat esiin vähän joka suunnasta – maiden kulttuurieroista riippumatta. Ihmiselön kokemukset ovat kuitenkin samankaltaisia... Tämän vuoden Unica-filmeissä oli paljon nuorten ihmisten pohdintaa oman elämänsä suunnasta: minne opiskelemaan, työhön tai muuten kasvutarinoita nuoruuden myllerryksestä kohti aikuisuutta. Myös elämän iltapuolen ratkaisuja pohdittiin muutamassa kauniisti toteutetussa elokuvassa. Tunisian elokuvat ja eräät muutkin elokuvat heijastivat tilannetta maissa, joissa sota ja muut konfliktit murentavat ihmiselämät perusedellytyksetkin. Yleisinhimillisten teemojen ohella ympäristökysymykset olivat lähes itsestään selvästi mukana.

Pohjoismaat ja Viro esillä

Suomeen tuli jälleen mitali väli vuoden jälkeen. **Aliisa Rantanen** sai pronssimitalin elokuvastaan **'Serenity'** yleisessä sarjassa, johon myös nuoret kuuluvat. Erityisen ilahduttavaa oli, että **Aliisa Rantanen** oli itse paikalla hakemassa palkintoaan, hän osallistui myös koko viikon ajan nuorten Workshop-ohjelmaan ja retkiin.

Yleisen sarjan kultamitalit menivät Espanjaan elokuvasta **'Baraka'** ja Ruotsiin elokuvasta **'Sealed time'**. Filmikoulujen sarjan kultamitalit puolestaan menivät Puolaan elokuvalle **'Bogdan ja Rose'** sekä Viroon elokuvalle **'Säde'**.

Mielenkiintoisimman maaohjelman palkinnon sai tänä vuonna Ruotsi. Parhaana nuorten elokuvana palkittiin Iso-Britannian elokuva **'Pulse'**. Kolmas erikoispalkinto on joka vuosi Unescon edustajan valitsema yleisinhimillisiä asioita painottava elokuva, tällä kertaa ruotsalaisen Peppe Anderssonin filmi **'I have to save the World a little'**.

Vasemmalta:
Jacqueline Pante, Italia pääsihteeri
Franka Stas, Itävalta
Aase Högfeldt, Ruotsi

Unican tuomaristo

Punkva-luolaston avoin kuilu

Luolaretkeilyä

Tällä kertaa retkillä tarvittiin lämpimiä varusteita, vaikka sää muuten olikin sopivan kesäinen, mutta ei liian kuuma. Retket karstivuoriston uumenissa piileviin valtaviin tippukiviluolastoihin olivat mieliinpainuva kokemus. Lämpötila ympäri vuoden noin +7 C. Punkva-niminen luolasto sijaitsi aivan Blanskon ja yhden festivaalihuollomme vieressä. Vaellus betonoituja käytäviä pitkin kesti tunnin ja lopuksi ulos tultiin pitkällä veneillä puolen kilometrin pituista maanalaista Punkva-jokea pitkin. Lopuksi katseltiin maisemia nousemalla köysiradalla luolaston yläpuolella olevalle Macocha-jyrkänteelle.

Tippukiviluolan muodostelmia

Iltapäivällä jatkettiin matkaa viehättävään Boskovicen kaupunkiin, jossa erityiskohteenamme oli vanha juutalaishortteli ja sen kommunistivallan jälkeen huolellisesti restauroitu vanha synagoga. Tähänkin kortteliin liittyy useita Euroopan historian henkilöitä ja gheton asukkaiden traaginen kohtalo Hitlerin Saksan miehitettyä Tšekkoslovakian v. 1938.

Puolipäivän retkellä tutustuimme ensin Santini-pyhiinvaelluskirkkoon Křtinyn kaupungissa. Sitten taas mentiin luolastoon, mutta aivan erilaisissa tunnelmissa. Výpustekin luolasto on toiminut sotilaallisena tukikohtana jo ennen ensimmäistä maailmansotaa ja sen jälkeen. Varsinkin saksalaismiehityksen ja toisen maailmansodan aikana sinne rakennettiin komento-keskus ja salainen sotatarvikkeiden tuotantokeskus, jonka työntekijöinä oli vallattujen alueiden ihmisiä, käytännössä vankeja. Olosuhteet olivat epäinhimillisiä.

Retkellä Boskovicen kaupungissa

Toisen maailmansodan jälkeen luolastoa varustettiin vähintään 250 henkilön komento-keskukseksi ja atomipommin kestäväksi. Uudelleen itsenäistyneen Tšekkoslovakian, sittemmin Tšekin armeija luopui luolastosta 2000-luvun alussa ja paikka on nyt turistinähtävyytenä. Sotimiseen on uhrattu käsittämätön määrä ihmisiä ja voimavaroja. Rauhanomaisempi kiinnostavuus Výpustek-luolastossa ovat sieltä rakennustöissä löytyneet paleoliittisen kauden luolakarhun, luolaleijonan ja ihmisasutuksen jäänteet. Määrin maakunnan maisemat tarjoavat mukavaa nähtävää toki myös maan pinnalla.

Ja kun Tšekissä ollaan, ei sovi unohtaa maan hienoa olutperinnettä. Luolaston pölyt huuhdeltiin runsailla illallisilla Černá Horan panimon viereisessä ravintolassa. Uskokaa tai älkää, panimo on toiminut samassa paikassa vuodesta 1298! Maistuvaa ja raikasta, vaikka ei suuri olutfani olisikaan.

Ensi vuonna harraste-elokuvan ystävät kokoontuvat Unica-festivaaleille Hollantiin, Zeistin kaupunkiin, siellä myös elokuvateatteri on samassa rakennuksessa, missä festivaalivieraat mahtuvat kaikki majoittumaan.

Workshopissa oli runsaasti nuoria

Jury kokemuksia

Teksti: Jarmo Hotanen

Kuva: Pentti Kemppinen

Unican filmejä vaivasi tänä vuonna lajityyppien latteus. Tuomariston mielestä kilpailussa ei ollut ainuttakaan todella hyvää dokumenttielokuvaa. Animaatioelokuvaakin oli verrattain vähän ja kokeellisia elokuvia hyvin vähän. Monien maiden sarjoissa tuntui, ettei valintaa ole juurikaan tehty, vaan mukaan on päässyt joskus varsin heppoisinkin eväin. Tuomaristoa puhutti myös, että selvästi lasten tekemät elokuvat olivat aikuisten filmien seassa, eikä monikaan siis yltänyt mitaleille. Pitäisiköhän olla junnusarja ihan erikseen?

Kultamitalistit erottuivat

Kultamitalistien joukossa hyvin tehdyt fiktiot korostuivat, vaikkei se ollut mikään tuomariston tekemä tietoinen tai sovittu päätös. Vielä nytkin, festivaalin jälkeen, valinnat tuntuvat oikeilta, vaikka dokkarien vähyys vähän murehduttaa.

Suomalaisista elokuvista tuomaristo oli lähes kaikista liikuttavan yksimielisiä. Suomalainen luonto oli kauniin korostuneesti esillä.

Minua itseäni ehkä hiukan rasitti, että luonnolla oli monta kertaa lähes myyttinen voima ja vastaus kaikkiin ongelmiin.

Luontokuvaus yhdisti kaikkia skandinaavisia elokuvia, lieneekö sitten tukkilaiselokuvien perua?

Mikkeliläisen Hamid Al-Sammarraeen tietokoneanimoitu elokuva oli poikkeus kaikista muista ja sitä tuomaristo katseli hieman hämmentyneenä. Lopulta se jäi vain niukasti mitalien ulkopuolelle.

Tuomariston yhteistyö oli hyvää ja keskustelut antoisia. Ilmeisesti kuitenkin vain Martin Štollilla ja minulla oli akateemista elokuvataustaa, mutta minua lukuun ottamatta kaikilla oli ainakin tekijätaustaa, mm. Thomas Schauerilla. Mike Whymanilla ja Alfons Hereulla oli taas vuosikymmenten Unica-kokemus. Olemme edelleen yhteyksissä ja toivomme tapavamme jossain tilanteessa.

Tarmo Hotanen

Suceavan elokuvakerholaiset

Blanskon Unicaan osallistui tänä vuonna reipas ryhmä Suceavan koululaisia opettajan-sa Viorel Ieremien johdolla. Kaksi 18-vuotiaasta osallistui myös festivaalien Nuorten Workshop-työskentelyyn. Nuoremmat seurasivat Unica-festivaalien yleisohjelman filmiesityksiä ja tietenkin mukana retkillä. Viorel Ieremie tuli yhtenä vastuullisista järjestäjistä hyvin tutuksi kaikille Suceavan Unica-festivaalien osanottajille v. 2016.

Romanialaiset koululaiset ovat hyvä esimerkki, miten koulujen kerhot voivat vaikuttaa kiinnostuksen herättämiseen elokuvan tekemistä kohtaan.

-Perustin kouluumme elokuva-kerhon seitsemän vuotta sitten. Opetan koulussa äidinkieltämme romaniaa sekä saksan kieltä, joten olen oppilaille hyvin tuttu. Koulussamme on yhteensä noin 800 oppilasta luokilla 5.-12. Halusin saada jälkikasvua sekä harraste-elokuvaamiseen että antaa virikkeitä myös elokuva-alan ammattilaisuuden mahdollisuuksista. Kerhoon on helppo tulla, koska se toimii tutussa paikassa eli koulurakennuksessa, kertoo Viorel Ieremie.

-Syksyisin kerhossa aloittaa jopa viitisenkymmentä innokasta, mutta keväällä heitä on edelleen mukana vähintään 20. Kokoonnumme iltpäivisin kerran, pari viikossa. Aluksi tutustumme filmikameran ominaisuuksiin ja käsittelyyn. Sitten harjoittelemme kuvaamista ja siirrymme vähitellen tutustumaan elokuvanteon kaikkiin osa-alueisiin: käsikirjoittaminen, ohjaaminen, näytteleminen, kameratyön mahdollisuudet, editointi, montaashin teko jne. Näin jokainen kerholainen löytää itsensä eniten kiinnostavan osa-alueen ja ymmärtää elokuvan kokonaisuuden.

Samalla saa ideoita mahdolliseen tulevaan ammattiin.

-Keväällä, kun jokavuotinen toukokuussa järjestettävä kansallinen elokuvafestivaali lähestyy, tapaamme tiheämmin ja valmistelemme jonkin elokuvan festivaaleille.

Kaupunki tukee merkittävästi tätä elokuvakerhotyötä. Unica-festivaalin osanottajat varmaan huomasivat, miten innostunut pormestariimme oli festivaalista, toteaa Viorel Ieremie.

-Seitsemän vuoden jälkeen entistä kerholaisistamme 6-7 työskentelee elokuva-alalla ulkomailla tai opiskelee alaa yliopistossa.

Viorel Ieremie haluaa herätellä myös muiden maiden Unica-ystäviä määrätietoiseen koululaisytyöhön elokuvaharrastuksen ja innostuksen kasvattamiseksi.

Viorel Ieremie

Suceavan koululaisryhmä tyylikkäänä Unican päättäjäisjuhlassa. Tytöt Diana ja Luciana, pojat Dragos, Bogdan, Gabriel ja Vasile. Kaksi jälkimmäistä osallistui myös Nuorten Workshopin työskentelyyn koko viikon ajan.

Heikki Mäntylälle Unican kultainen ansiomitali

Unica palkitsi Helsingin filmi- ja videokuvaajien jäsenen Heikki Mäntylän kultaisella ansiomitalilla.

Hän vastaanotti mitalin yhdistyksen kerho-illassa. Palkinto on tunnustus suomalaisen amatöörielokuvan hyväksi tehdystä työstä.

Heikki osallistui vuonna 2012 SM-kilpailuun viidellä elokuvalla. Tulos oli mahtava; kaksi voittoa ja kaksi pronssimitalia.

Tässä Heikin silloisia mietteitä:

Filmiharrastukseni alkoi Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry:n piirissä. Olin haaveillut siitä jo kiireisenä aktiivi työaikana, mutta vasta eläkkeelle lähtöni lopulta mahdollisti sen.

Ensimmäiset aiheet olivat luontokuvia, etupäässä kuikkia, mutta vähitellen laajensin perspektiiviä ja aloin kokeilla erilaisia lyhyitä fiktioita ja jopa animaatioita.

Aloitin eläkeharrastukseni Panasonicin VHS-kameralla, eli mitään aiempaa filmikamera-kokemusta ei ollut auttamassa eikä paino-lastinakaan. Tekniikan muuttuessa vaihdoin digitaaliseen kameraan, joka nyt alkaa jo olla tekniikaltaan vanhentunut. Pitäisi kai siirtyä moderniin HD-tekniikkaan.

Elokuva-alan koulutukseni rajoittuu elokuvien katseluun ja parin kirjasen lukaisemiseen. Katselemalla, kuuntelemalla ja analysoimalla oppii.

Varsin nopeasti huomasin, että kehittyvä tekniikka, niin mielenkiintoista kuin se onkin, ei ole oikotie hyvien filmien tekemiseen. Pääasia on IDEA. Vanhemmalla välineistöllä tulee toimeen hyvin. Oleellista on kuitenkin ollut tietokoneiden tekniikan kehityksen suomat mahdollisuudet editoida yhä tarkemmin ja monipuolisemmin.

Elokuvien aiheet ovat syntyneet spontaanisti hetken inspiraation innoittamina. Yleensä en ole laatinut ennakkoon tarkkaa kuvaussuunnitelmaa tai käsikirjoitusta. Kun kuvaan aineistoa, on mielessä yleensä vain jonkinlainen yleiskuva tavoitteesta. Katson sitten mitä siitä saa syntymään.

Mitään yhtenäistä teemaa ei minulla myöskään ole. Yleensä pyrin visuaaliseen ja äänelliseen tasapainoon luodakseni oikean tunnelman. Kuvan ja musiikin on tuettava toisiaan. Joskus tuntuu, että musiikki ja tehosteet lätkäistään filmeihin vain ikään kuin ”pakollisina” lisukkeina.

Erilaisia elokuvia on kertynyt eläkevuosien aikana hyllylleni yli 50. Pituudet vaihtelevat 50 sekunnista 18 minuuttiin. Keskipituus lienee 3-5 min. Aihepiiri on pääasiassa luontoa, mutta mukana on myös fiktioita, ufoista lähtien, jopa piirrettyjä animaatioita. Juonellisia näytelmäelokuvia on vain pari, kolme. Olen ollut teollisuuden ja yritys-elämän palveluksessa koko työurani. Siinä on jäänyt hyvin vähän aikaa ja tarmoa harrastuksille.

Tulevaisuutta on vaikea ennustaa. Annan mielikuvitukseni ja intuitioni ohjailla. Tässä iässä en tunne tarvetta lähteä suunnitelmallisesti kilpamentille nuorten taitajien kanssa.

Aina sinne joukkoon sopii vanhempikin harrastaja, kun on saanut mielestään jotain näyttämisen arvoista aikaan.

Harrastus on yllyttänyt ideoimaan aiheita ja antanut hienoja elämyksiä kuvausretkillä.

Se on myös tarjonnut haastavia editointiponnisteluja ja tuskailuja tietokoneohjelmien parissa syksyn pimeinä iltoina.

Monesti silmät ovat punaisina ja niska kipeänä. Olen toivottoman hidas. Keskimäärin tuhrautuu aikaa tuollaisen 3-4 minuutin editointiin viikosta kahteen – pitkiä työpäiviä. Osa ajasta kuluu etsiessä kirjastossa ja netistä sopivaa musiikkia ja osa vaihtuvien editointiohjelmien opiskelussa yrityksen ja erehdyksen kautta.

Heikin saavutuksia vuodelta 2012 ja sen jälkeen. Lisäksi tuomariston kommentteja.

2012

DOKUMENTTISARJA

1.sija Heikki Mäntylä Ultrakevyttä.

Elokuvassa on mielenkiintoinen aihe toteutettu ilmapäivästä ja hauska. Taitava tehokeinojen käyttö laittaa katsojan pohtimaan näkemäänsä.

3.sija Heikki Mäntylä Meri Jäätyy.

Elokuvassa on hienoja kohtauksia hyytävästä syyssäästä.

Elokuvan ”näyttelijät” säällittävät, kun elämän kovuus konkretisoituu.

MINUUTTISARJA

1.sija Kasvihuoneilmiö Hyvä oivallus ja hyvä, selkeä toteutus muistuttaa ilmastomuutoksesta.

3.sija Metamorfooseja

MINUUTTIELOKUVAT

2014

2. sija Report

3. sija Ukkoskuuro

2017

Education

Heikki on osallistunut kaksi kertaa Unican minuuttisarjaan. Molemmilla kerroilla hän on päässyt alkukarsinnasta jatkoon.

Sinisen meren elokuvajuhla

Teksti ja kuvat: Hilkka Kempainen

Raumalla järjestettiin elokuun lopulla 25. Blue Sea Festival, elokuvan ystävien nelipäiväiset 'kokoontumisajot'. Festivaalin tarjonta on niin monipuolinen, että retkeä Raumalle kannattaa suositella kaikille elokuvan ystäville. Samalla voi tutustua Unescon maailmanperintökohteeseen, vanhaan Raumaan, joka on aivan elokuvateatteri Hannun vieressä.

Rauman ohjelmakartalla oli kahdessa salissa uusia kotimaisia elokuvia, mm. **'Suomen hauskin mies', 'Ar-momurhaaja'**, joka lähti kansainvälisille areenoille kisaamaan, 'Ikitie' ym. - unohtamatta lapsiyleisöä, **'Supermarsu'** ja **'Puluboin ja ponin leffa'** esimerkkeinä.

Ingmar Bergmanin syntymän 100-vuotismuistoksi ohjelmassa nähtiin hänen mestarityönsä **'Syys-sonaatti'** ja Jörn Donnerin hieno

dokumentti ystävästään ja työtoveristaan Ingmar Bergmanista. Pohjoismaisuus oli esillä myös muissa esityksissä. Dokumentti-elokuvissa oli **'Tie Tampereelle 1918'** ja paikallisia helmiä, sarja satakuntalaisia elokuvia. Yhteistyössä Risto Jarva -seuran kanssa esitettiin itsenäisen Suomen ajalta lyhytelokuvia Tervanpoltosta Rock'y VI:een. Oma osuutensa oli myös erityisryhmien elokuvilla.

Lyhytelokuvakilpailu

Itämeren lahden rannalla kun ollaan, lyhytelokuvakilpailun nimi on tietysti Baltic Herring (silakka)-kilpailu. Pääpalkintona Golden Baltic Herring pienoisveistos, valmistajana keraamikko Kaarina Selin. Kilpailuun osallistui 67 elokuvaa Itämeren maista, Venäjältä eniten, Ruotsista, Latviasta, Liettuasta, Saksasta ja jopa Fär-saarilta. Loppukilpailuun valittiin 31 elokuvaa. Yleisöllä oli mahdollisuus nähdä nämä elokuvat.

Festivaalin raati antoi erityismaininnan amatöörisarjan elokuvalle **'Tarinoiden Kelujärvi'**, yhteisöllinen projekti pohjoisen kylästä, ohjaajana Teemu Kustula. Amatöörisarjan 1. palkinto meni Fabian Munsterhjelm in ohjaamalle elokuvalle **'Kosketus'**. Vahva, mutta hienovarainen kuvaus vaikeasta aiheesta ja myös hyvä nuoren pääosan esittäjän näyttelijätö.

Lyhytfilmifestivaalien pääpalkinnon saaja, ohjaaja Fabian Munsterhjelm ja elokuvan pääosan esittäjä Patrik Kumpulainen kultaisten silakan kera, Golden Baltic Herring –pienoisveistos sylissä.

Tämä elokuva sai myös koko kilpailun pääpalkinnon, Golden Baltic Herring –pienoisveistoksen. Toisen palkinnon voitti venäläisen Maria Shulginin ohjaama **'Fire'**. Kolmas palkinto meni tämän lehden lukijoille tutulle, Hamid Al-Sammarraeen elokuvalla **'Koti'**, joka edusti Suomea myös Unica-festivaaleilla.

Opiskelijasarja

Ensimmäisen palkinnon sai ohjaaja Tuuli Teelahti elokuvasta **'Elämä kuolemasta'**, jota raati kiitti kauniisti rakennetuksi elokuvaksi elämän tarkoituksesta. Toisen palkinnon sai Veera Lamminpään elokuva kokkiopiskelijan kilpailusta kohti täydellisyyttä, **'Rotisseur'**. Kolmas palkinto meni Saksaan ohjaaja Farah Fesharakin elokuvalla **'It's A Criminal Waste to give this Film a Postproduction'**, joka leikittelee dokumentin ja fiktion tasoilla. Ammattilaisten sarjassa raati päätti pitkän harkinnan jälkeen jakaa vain yhden palkinnon, se annettiin venäläisen Anna Dykhnon elokuvalla **'A Gentle Creature'**.

Festivaalin merkkivuosi

-Neljännesvuosisata Blue Sea Festivalia – tämä on Rauman Elokuvakerhon 'lapsi', kerho päätti perustaa festivaalin viettäessään 25-vuotisen toimintansa juhlaa, kertoo festivaalien monitoimimies ja tuomariston puheenjohtaja Tarmo Hotanen. -Olin Turun yliopistossa opiskelemaan elokuvatieteitä (erityisala eteläamerikkalaiset elokuvat), kun minut kutsuttiin esitelmöimään elokuvista. Kerholle syntyi idea laajentaa elokuva-tapahtuma festivaaliksi ja liittää sen oheen lyhytelokuvakilpailu. Olen ollut tuomaristossa nyt jo 20 kertaa.

-Sarjajako on ollut koko ajan sama ja pääpalkinnon voi voittaa minkä sarjan filmi tahansa. Festivaalien veto-voimaa lisää periaate, että meillä on joka vuosi nimekkäitä elokuvaihmissä juhlavieraina, tänä vuonna noin kolmisenkymmentä nimekästä vierailijaa, esitettävien elokuvien tekijöitä. Sen lisäksi tuomme yleisön nähtäväksi eurooppalaista elokuvaa, muutakin kuin myyntihittejä, se on samalla elokuvakasvatusta.

Laaja-alaisuus on tavoitteemme, kertoo Tarmo Hotanen. Paikallisuuskin on aina mukana, tänä vuonna näimme Rauman Elokuvakerhon perustajiin kuuluvan Jouko Nummelan dokumentteja Rauman historiasta ja myös lähivuosisikymmenten tapahtumista Raumalla. Ne vetävät mukaan kaikenikäisiä katsojia.

Tarmo Hotanen

Tikku-ukoista elokuvaksi

Teksti: elokuvaohjaaja Osmo Kinnunen
Kuvat: Olli Laibert

Kaikki alkoi kevästä 2018, kun palasin kotiin liiton elokuvakilpailusta Mikkelistä. Olin onnellinen minuut-tielokuvani menestyksestä elokuvakilpailussa. Matkalla mietin seuraavaa elokuvaprojektia, joka käsittelisi omaa harrastustani metallinetsintää ja rauta-aikaa Suomessa. .

Ensimmäinen ajatus elokuvasta oli dokumentti, ja kuvittelin, miten elokuvassa 'pönötän' kameran edessä ja kerron Suomen tuhatvuotista historiaa metallinetsijän silmin. Sitten muistin kokemuksen elokuvakil-pailujen pitkäveteisistä elokuvista, jossa katsojilla alkavat silmät painua kiinni kesken pitkän kertomuksen ja päätin muuttaa suunnitelmaani. Kerron tarinan, joka voisi olla totta, mutta ei dokumenttia.

Kuinka sijoitan nousut, laskut ja käännekohdat?

Kotona kaivoin kaapista lasten piirustuslehtiön esille ja tikku-ukoin piirsin neljälle sivulle tiivistelmän elokuvastani: 'Metallinetsijän päiväuni'. Väreillä erottelin tarinaani elokuvallisia eroavuuksia ja piirsin yksinkertaisia symboleja tarinan yksityiskohdista. Tikku-ukoin piirretystä tarinasta tajusin, että tähän tarvitaan kaksi näyttelijää ja minä kolmantena kuvaisin elokuvan.

Kerhoillasta bongasin toisen näyttelijöistä, innokkaan elokuvaharrastajan, kerhomme puheenjohtajan. Toinen roolisuoritus eli se iso rosvo, jolle käy huonosti elokuvassa, osui naapurin isännälle Taipalsaarelta. Synopsiksella eli tarinan tiivistelmällä oli iso merkitys ryhmän henkilöiden kiinnittämiseksi elokuvaan. Aina, kun esittelin elokuvan tiivistelmän jollekin henkilölle, tuntui kuin he olisivat hetken olleet mukana tarinaa ja juonta. Näyttelijät tajusivat heti, mistä on kysymys ja mikä rooli heillä tulisi olla elokuvassa ja kuinka tarina etenee.

Kuvauskäsikirjoitus

Kevät meni ja kesä tuli. Kaivoin taas piirustuslehtiön esille ja aloin piirtää kohtausta kohtaukselta kuvauskäsikirjoi-tusta tarinastani. 34 piirustusta otoksista, jotka pitää kuvata, näytellä ja siinä järjestyksessä laittaa editissä perä-jälkeen tietokoneelle. Parin tunnin piirtämisen jälkeen oli keittiön pöytä täynnä tikku-ukoin piirrettyjä kohtauksia sivuhuomautuksin ja liitetekstein. Olin siirtänyt elokuvan omasta päästäni sellaiseen muotoon, jolla sen voi kertoa eteenpäin työryhmällemme ja altistaa se kritiikille, muutoksille ja ideoille.

Kuvauskäsikirjoitus oli jaettu kolmeen osioon, A-, B- ja C-osiin. Kaikki osiot oli numeroitu kuvausjärjestyksessä yk-kösestä eteenpäin. Kuvauskäsikirjoituksesta pystyi miettimään elokuvan rekvisiitan ja tekemään taloudellisia pää-töksiä siitä, mitä pitää hankkia ja ostaa. Syntyi lista tavaroista, joita hommasin kotoamme, kirppareilta ja kaupasta ostamalla. Elokuvan B-osaan tarvittaisiin maskeeraus ja se pitäisi myös ostaa palveluna.

Hyvin suunniteltu on puoliksi leikattu

B-osan harjoituskuvaus sovittiin pidettäväksi 15.9.2018 kello 10. Menimme aamulla kummankin näyttelijän kanssa koemaskiin Lappeenrantaan ja sieltä kuvauspaikalle Taipalsaarelle. Kuvauspaikalla käytiin B-osan käsikirjoitus

läpi kertaalleen, vähän turinoita otoksista ja kuvakulmista. Siirsin käsikirjoituksen maasto-puvun housujen vasempaan reisitaskuun ja sieltä numerojärjestyksessä otin kohtauksen, tehtiin se ja siirsin ruttuisen paperin käytet-tyinä housujen oikeaan reisitaskuun. Kohta vasen tasku oli tyhjä ja oikea oli täysi, olim-me paukuttaneet elokuvan B-osa purkkiin. Seisoimme metsässä hämmästyneinä: mitä, joko se tuli valmiiksi? Kolme tuntia siitä, kun menimme maskiin, ja kuvaukset olivat val-miit. Tikku-ukoin tehty kuvauskäsikirjoitus oli tehnyt kuvauspäivästämme helpon ja nope-an. Me muutimme otoksia aina, kun jollain tuli idea mieleen ja kaikki ideat kuvattiin, mut-ta varsinaista tarinaa ei muutettu.

Editointi

Editoinnissa huomasin, kuinka vähän työpöydällä oli tavaraa. Kohtaukset olivat siististi oikeassa järjestyksessä näy-töllä, 1-5 otosta kustakin kohtauksesta. Yleensä kunkin kohtauksen viimeisin otos oli paras ja sen siirsin elokuvaksi. Tunnin editoinnilla oli reilu minuutti valmista elokuvaa valmis. Tässä vaiheessa tietysti harjoituselokuva kuitenkin.

Valmista elokuvaa

Sama homma tehtiin 6.10.2018 uudestaan syvemmin, paremmin ja vahvemmin. Kuvattiin B-osan viralliset koh-taukset suunnitellusti tiukalla rytmillä valmiiksi. Kuuden tunnin kuluttua maskista pääsimme kaikki kotiin, minä lataamaan otoksia koneelle ja näyttelijät pesemään vedenkestäviä maskejaan pois. Puolentoista tunnin editoinnilla meillä oli kaksi minuuttia elokuvaa valmiina. Elokuvan A- ja C-osan kuvaukset toteutetaan tulevien viikonloppu-jen yhteydessä. Valmisteleva idea ja suunnittelupalaveri pidetään vielä ennen kuvauksia ja silloin hiotaan ideoita ja näkemyksiä kuvakäsikirjoitusten perusteella. Leikkauksen jälkeen tuotetaan elokuvaan värimäärittely, äänet ja musiikki.

Viikingin roolia näyttelee Tommi Siitonen
rautakauden suomalainen Tauno Lakkala

Jäsenyhdistysten yhteystiedot

Liitto toimii valtakunnallisena harraste-elokuvien edistäjänä. Tämän lisäksi liiton tehtäviin kuuluu yhteydenpito alan järjestöihin ja oppilaitoksiin sekä kansainvälisten yhteyksien luominen ja ylläpito. Tällä hetkellä paikallisyhdistyksiä on 13 ympäri Suomea seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Imatra, Joensuu, Keuruu, Kirkkonummi, Kouvola, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Myllykoski ja Rauma. Mikäli omalla paikkakunnalla ei ole paikallista yhdistystä, Liiton jäseneksi voi myös liittyä ns. suorajäsenenä. Suorajäsenen jäsenmaksu v. 2018 on 25 euroa vuodessa.

Jäsenten osoitteen muutokset liittoon: sähköpostiosoitteella: pentti.kemppinen@kolumbus.fi

Helsingin Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Esko Rautanen, puh 040 750 0654,
Sähköposti: esko.rautanen@yahoo.fi
Jäsenasiat Pentti Kemppinen, puh. 040-5554951. Sähköposti: pentti.kemppinen@kolumbus.fi
Kotisivut www.fvl.fi/jasenyhdistykset/helsinki
Kokoukset kerran kuukaudessa. Koko-
uspaikka on toistaiseksi puheenjohtajan
kotona.

Hyvinkään seudun elokuvaajat ry.

Pj. Tero Makkonen, puh 040 5663969
Sähköposti tero.makkonen@hyvinkaa.fi
Postiosoite Kivivuorenkuja 5 E 72 01620
Vantaa. Kokoontuminen Villa Arttu, Kan-
kurinkatu 4-6 O-rappu, 05800 Hyvinkää.
Kokoonnumme vähintään kerran kuukau-
dessa tai harvemmin Kokoontumispaik-
kana Villa Arttu. Seuraavan kerhoillan
ajankohdan ja lisätietoa yhdistyksestä-
me löydät kotisivuiltamme [www.fvl.fi/](http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa)
[jasenyhdistykset/hyvinkaa](http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/hyvinkaa).

IMATRA

Vuoksen Videokerho ry. Pj Risto Luukko-
nen, puh 040-7774105, sähköposti: risto.luukkonen@pp1.inet.fi
Sihteeri Eija Purho, puh. 050-3866967
sähköposti: eija.purho@pp.inet.fi
Kerhoillat Sarakuja 3:n kerhohuoneessa
kerran kuukaudessa klo 18,00
Viikon kerhopäivä ja aiheet ilmoitetaan
nettisivuilla ja jäsenille sähköpostilla.

Joensuun Elokuvaajat ry.

Pj. Arto Mäkisalo, puh 040-771 7629
Sihteeri on Aulis Mäkisalo, puh. 040-568
9969

Keuruun Elokuvaajaseura ry.

Yhdyshenkilö, pj. Kyösti Tolppanen, Kol-
hontie 297, 42700 Keuruu.
Puh: 040-842 5621.

Kirkkonummen Videoharrastajat ry.

Pj. Tuula Äärelä puh 050 -5717099
Videopaja, Munkinmäentie 19, 02400
Kirkkonummi
Sähköposti: videoharrastajat@gmail.com
www.videoharrastajat.fi

Kouvolan Videokuvaajat ry.

Pj. Pekka Mauno puh. +358 405843504
Keskusaukio 3 A 15, 45700 Kuusankoski,
sp. pekka.mauno@pp.inet.fi
Sihteeri Into Nummila, Nikulantie 81,
47540 Lyöttälä. Puh.0400-156064 Yhdis-
tyksen kerhoillat ovat kuukauden 1. ja
3. keskiviikko klo 18.00. Kerhotilat ovat
Kouvola talossa. Tilaisuudet ovat vapaa-
muotoisia, jossa keskustellaan kuvaus-
tapahtumista sekä suunnitellaan uusia
kuvauksia. Kerhotiloissa jäsenet voivat
editoida kuvamateriaalia ja valmistaa
DVD -elokuvia.

Lahden Videokuvaajat ry.

PPuheenjohtaja Pirkko Lauttamus os.
Saimaankatu 12, Tammissali, Lahti Sähkö-
posti: lvk@lahdenvideokuvaajat.fi
Sihteeri: Aatos Suomilammi, puh 0400-
430681
Sähköposti: aatos.suomilammi@gmail.com
Kotisivut: [www.fvl.fi/jasenyhdistykset/](http://www.fvl.fi/jasenyhdistykset/Lahti)
Lahti
Jäseniltoja vähintään kerran kuukaudes-
sa Kino liriksen Tammisalissa klo 18-21.
Kerhoilloissa annetaan monipuolista
videoalan koulutusta. Jäsenillä on mah-
dollisuus olla mukana kuvaajina, äänittä-
jinä tai ohjaajina yhdistyksen yhteisissä
projekteissa. Lisää tietoa kerhoilloista on
kotisivuilla.

Saimaa Films ry

Pj Tauno Lakkala, sähköposti: saimaa-films@gmail.com Puh 040 766 1499
Kerhoillat ovat joka toinen keskiviikko,
parillisina viikkoina 17-20 Lappeenran-
nan kaupunginkirjaston satuhuoneessa.
Kerhoilloissa harjoitellaan käytännössä
elokuvan ja videon teon eri osa-alueita.
Kerran kuukaudessa on joko kerhon
edustaja tai ulkopuolinen esitelmöijä
luennoi elokuvan ja videon tekoon liitty-
vistä aiheista. Tilaisuus on kaikille avoin.

Lohjan Filmi- ja Videokuvaajat ry.

PPj. Kaarlo Lindroth. sähköposti kaarlo.lindroth@dnainternet.net puh.0500-480
009.
Sihteeri Jari Lindroth sihteeri@lohjanvideo.net
Kerhoilta parittomien viikkojen torstai-
iltaisina
<http://www.lohjanvideo.net>

Mikkelin Harraste-elokuvaajat ry.

Puheenjohtaja Hamid Al-Sammarraee.
Sähköposti: [hamid.alsammarraee@](mailto:hamid.alsammarraee@gmail.com)
gmail.com
Sihteeri ja taloudenhoitaja
Kari Nuolinko, puh. 044-2642960
Kotisivut: [http://www.rivakka.net/mpy-](http://www.rivakka.net/mpy-karinuol)
karinuol

Myllykosken Filmi- ja Videokuvaajat ry.

Pj. Tapani Keppo, Kynttilänkuja 11, 46800
Myllykoski. Puh.040-553 2215.
Sähköposti: tapani.keppo@kymp.net

Rauman Elokuvaajat ry.

Pj. Tarmo Hotanen, Nummenvahe 1 B 32,
26100 Rauma.
Sähköposti: tarmo.hotanen@gmail.com